

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การหาคุณภาพเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดกระทำข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
7. สูตรที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ข้าราชการสาย ก ข้าราชการสาย ข และข้าราชการสาย ค ที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 921 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้จากการสุ่มตัวอย่างจากประชากรตามตารางการสุ่มของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, p. 608) โดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) ตามประเภทของข้าราชการ ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 269 คน ดังตาราง 2

ตารางที่ 2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทของข้าราชการในมหาวิทยาลัยบูรพา

ประเภทข้าราชการ	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
สาย ก.	559	163
สาย ข.	167	49
สาย ค.	195	57
รวม	921	269

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ซึ่งชุดคำถามแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของข้าราชการ ได้แก่ ระยะเวลารับราชการ สถานภาพในมหาวิทยาลัยบูรพา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ การบริหารงานบุคคลในมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐตามความคิดเห็นของข้าราชการของมหาวิทยาลัยบูรพา แบบสอบถามนี้พัฒนามาจากแนวคิดของนักวิชาการ จากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ และมหาวิทยาลัยที่บริหารงานนอกระบบราชการ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ซึ่งถามถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลในมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐตามความคิดเห็นของข้าราชการของมหาวิทยาลัยบูรพา ในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ องค์การบริหารงานบุคคล การเข้าสู่ระบบ สถานภาพของบุคลากร อัตราเงินเดือน-ค่าตอบแทน สิทธิประโยชน์ พัฒนาบุคลากร และการประเมินบุคลากร

การสร้างเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีดังนี้

1. รวบรวมข้อมูลที่ได้จากแนวคิด หลักการ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ มากำหนดกรอบและขอบเขตเนื้อหาในการสร้างแบบสอบถาม
2. สร้างแบบสอบถามตามข้อมูลที่ได้ในข้อ 1 และตามหลักการสร้างเครื่องมือในการวิจัย นำข้อคำถามเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจแก้ไข เพื่อให้มีความเที่ยงตรงและถูกต้องคลุมเนื้อหา

การหาคุณภาพเครื่องมือ

การหาคุณภาพเครื่องมือของแบบสอบถามในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ แยกออกเป็นการหาความเที่ยงตรง การทดสอบหาค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่น

1. ความเที่ยงตรง (validity) การหาความเที่ยงตรงของแบบสอบถามฉบับนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมามีค่าในการ ดังนี้

1.1 จัดทำร่างแบบสอบถามแล้วเสนอต่อประธานและกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบ ความครอบคลุม ความถูกต้องของเนื้อหา และสำนวนภาษาแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

1.2 นำแบบสอบถามผ่านการแก้ไขและปรับปรุงแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา ตรวจแก้ภาษา ความชัดเจน ความเหมาะสมของภาษา ความถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหา ที่จะศึกษา พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิ ดังต่อไปนี้

1.2.1 ศศ. ชูชีพ ฉิมวงษ์	ประธานสภาอาจารย์มหาวิทยาลัย
ทั่วประเทศ (ปอมท.)
1.2.2 ศศ.ดร. สมเกียรติ รุ่งทองใบสุรีย์	ประธานสภาคณาจารย์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าธนบุรี
1.2.3 รศ. บัญญัติ สุขศรีงาม	รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร
มหาวิทยาลัยบูรพา
1.2.4 รศ. ปรากรม ประยูรรัตน์	รองศาสตราจารย์ กรรมการ
สภามหาวิทยาลัยประเทผู้แทน
คณาจารย์ มหาวิทยาลัยบูรพา
1.2.5 รศ.ดร. วรวิทย์ ชีวาพร	ประธานสภาอาจารย์
มหาวิทยาลัยบูรพา
1.2.6 ดร. ชุติวรรณ เดชสกุลวัฒนา	ประธานชมรมข้าราชการและ
ลูกจ้าง มหาวิทยาลัยบูรพา

1.3 นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิเสนอประธานและกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจพิจารณาก่อนนำไปทดลองใช้ต่อไป

2. การหาค่าอำนาจจำแนก (discrimination) และความเชื่อมั่น (reliability) ดำเนินการดังนี้

2.1 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองกับข้าราชการมหาวิทยาลัยบูรพา ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ไปหาความเชื่อมั่นทั้งฉบับต่อไป โดยวิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (coefficient alpha) ของครอนบาค (Cronbach, 1990, pp. 202-204) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ .86

สำหรับการศึกษานี้ผู้วิจัยผู้วิจัยไม่ได้หาคุณภาพเครื่องมือด้านค่าอำนาจจำแนก เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นกลุ่มบุคลากรภายในมหาวิทยาลัยบูรพาที่อยู่ภายใต้เงื่อนไข

กฎเกณฑ์ และสภาพแวดล้อมเดียวกัน ระดับของความคิดเห็นจึงไม่น่าจะแตกต่างกันมากนัก อีกประการหนึ่งผู้วิจัยสนใจศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลในมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ โดยยึดเนื้อหาที่กำหนดของการศึกษาวิจัยเป็นสำคัญ จึงไม่จำเป็นต้องหาคำอำนาจจำแนกดังกล่าว

2.2 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปเก็บข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดกระทำกับข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1.1 จัดส่งแบบสอบถามจำนวน 269 ฉบับ ไปยังข้าราชการสาย ก ข้าราชการสาย ข และข้าราชการสาย ค ที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. การจัดเก็บข้อมูล

2.1 ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา ส่งไปยังหัวหน้าหน่วยงาน เพื่อขอความร่วมมือในการจัดเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

2.2 ผู้วิจัยดำเนินการแจกและเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง ได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์คืน จำนวน 225 ฉบับ

3. การจัดกระทำข้อมูล

3.1 เมื่อได้แบบสอบถามคืนแล้ว ผู้วิจัยจะดำเนินการคัดเลือกเอาเฉพาะแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์

3.2 นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาตรวจสอบให้คะแนนตามน้ำหนักของแต่ละข้อ เพื่อนำไปวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติโดยการคำนวณทางคอมพิวเตอร์ โปรแกรม SPSS for window (statistical package for the social science)

3.3 นำผลการคำนวณมาวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการจะศึกษาต่อไป แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลในมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐตามความคิดเห็นของข้าราชการของมหาวิทยาลัยบูรพา 7 ด้าน โดยกำหนดเป็นคะแนนดังนี้

เห็นด้วยน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1
เห็นด้วยน้อย	ให้คะแนน	2
เห็นด้วยปานกลาง	ให้คะแนน	3
เห็นด้วยมาก	ให้คะแนน	4
เห็นด้วยมากที่สุด	ให้คะแนน	5

การวิเคราะห์เพื่อที่จะทราบว่าข้าราชการของมหาวิทยาลัยบูรพา มีความคิดเห็น เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล โดยยึดเอาคะแนนเฉลี่ย ของคะแนนเป็นตัวชี้วัด โดยกำหนดเกณฑ์ในการวิเคราะห์ไว้ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว, 2535, หน้า 23-24)

1.00 - 1.50	หมายถึง	มีความเห็นด้วยน้อยที่สุด
1.51 - 2.50	หมายถึง	มีความเห็นด้วยน้อย
2.51 - 3.50	หมายถึง	มีความเห็นด้วยปานกลาง
3.51 - 4.50	หมายถึง	มีความเห็นด้วยมาก
4.51 - 5.00	หมายถึง	มีความเห็นด้วยมากที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for window (statistical package for the social science) โดยเลือกเฉพาะวิธีวิเคราะห์ข้อมูลที่สอดคล้องกับความมุ่งหมาย และการทดสอบสมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

- 1. วิเคราะห์การบริหารงานบุคคลในมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐตามความคิดเห็นของข้าราชการของมหาวิทยาลัยบูรพา โดยค่าคะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- 2. วิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารงานบุคคลในมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐตามความคิดเห็นของข้าราชการของมหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามประเภทของข้าราชการ กลุ่มสาขาวิชาของข้าราชการ และประสบการณ์ในการทำงาน โดยทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA) ตามแนวทางดังนี้

กรณีที่ 1 ถ้าผลการทดสอบมีนัยสำคัญทางสถิติแสดงว่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นการบริหารงานบุคคล แต่ละตัวแปรอิสระแตกต่างกัน จะทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการ LSD

กรณีที่ 2 ผลการทดสอบไม่มีนัยสำคัญทางสถิติแสดงว่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นการบริหารงานบุคคลแต่ละด้านตัวแปรอิสระไม่แตกต่างกัน